

Mitä voimme oppia Paavalilta?

Paavalilta voimme oppia paljon. Tässä artikkelissa rajoitun yhteen asiaan. Kun Paavali on Korintossa kolmannella lähetysmatkallaan, hän kirjoittaa, luultavasti talvella 56-57 jKr perusteellisen opetuskirjeen, Roomalaiskirjeen Rooman seurakunnalle. Hän oli kaivannut kristittyjen tapaamista Roomassa ja *vahvistaa heitä Jumalan Pojan evankeliumilla*. Kirjeen pääsanomana on levittää *evankeliumia Jumalan Pojasta ja ylitsevuotavasta armosta*, sillä hän ei häpeä evankeliumia. "*Se on Jumalan voima pelastukseksi*" (1:16). Mutta on syytä panna merkille: mitä Paavali *kaikkein* ensimmäisenä heille kirjoittaa, ennen kuin tulee aiheeseen "*armon ja vanhurskauden lahjan runsaus*" (5:17).

Alkutervehdyksen jälkeen ja selitettään miksi hän ei vielä ole voinut toteuttaa haluaan tulla henkilökohtaisesti heidän luokseen, hän käsittelee perusteellisesti *taustaa* sille, miksi ihmisten pelastus Jeesuksen Kristuksen kautta on niin tärkeä, nimittäin *mitä Jumalan luomakunnalle ja ihmisille on tapahtunut* (1:18-3:20). Ellei tämä ole ihmisille selvä, tulee pelastuksesta käsittämätön ja se koetaan täysin tarpeettomaksi.

Pelastusta Jeesuksen Kristuksen kautta voisi verrata hukkuvalle heitettyyn pelastusrenkaaseen. Jokainen ymmärtää, että jos pelastusrenkas heitetään jollekin, joka on mukavalla kävelylenkillä tai virkistävällä uinnilla, ei sitä arvosteta, vaan se herättää päinvastoin pilkkaa tai ärtymystä. "Mitä sinä teet? Oletko ihan viisas? Ei minua tarvitse pelastaa." Joka ei älyä olevansa hengenvaarassa ei arvosta, että hänelle heitetään pelastusrenkas.

Tausta

Jumalasta luopumisen tähden elämme maailmassa, joka on täynnä "jumalattomuutta ja vääryyttä ja missä totuus pidetään vääryyden vallassa" (1:18). Mikä totuus? Tässä kohtaa ensikädessä totuus Luojaista, ja että ihmiset palvovat luotua Luojan sijasta. "Maailman luomisesta asti" käy selvästi ilmi kuinka suuri, viisas ja mahtava Jumala on, sillä me ihmiset voimme tarkata "hänen tekojaan" ja nähdä kuinka nerokkaasti ne ovat luodut. Ellemme tee johtopäätöstä, että *luomakunta edellyttää Luojaa, jolla on "iankaikkinen valta ja jumalallinen luonto"*, silloin emme voi "millään itseämme puolustaa" (1:20).

Sen sijaan että ylistäisimme ja kiittäisimme Jumala hänen ihmeellisestä luomakunnastaan (vrt. Davidin sanoja: "*taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja*", Ps 19:2), meitä on kohdannut turhistuneet ajatukset, pimeys ja ymmärtämätön sydän (1:21). Tämä hengellinen sokeus on seuraus Aatamin ja Eevan lankeemuksesta syntiin, kun Jumalan sana ja viisautta vaihdettiin Saatanan valheelliseen viisauteen (1 Moos 3:4-7). Paavali kirjoittaa: "Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi" (1:22-23). "*He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa*" (1:25).

Tämä hengellinen pimeys vallitsi Paavalin aikaan ja on yhä myös meidänkin ajassamme, ehkä jopa suuremmissa määrin. Paavalin sana 1:25 on osuva kuvaus opetuksesta, joka on

vallalla useimmissa aikamme kouluissa: että luomakunta on luonut itse itsensä sattumanvaraisen evoluution avulla. Naturalismin tyhjä filosofia on niin sokaissut muuten älykkäät ja taitavat tutkijat, etteivät he enää näe kuinka luomakunta edellyttää äärettömän suurta ja mahtavaa Luoja. Toisin sanoen: *Palvotaan ja palvellaan luotua Luojan sijasta.*

Ei ole siis myöskään enää mitään Luojan viisaasti laatimaa luomisjärjestystä, jonka mukaan ojentautua, vaan ihminen katsoo olevansa itse vapaa päättämään mitä luomisjärjestystä pitää parempana. Käy niin kuin käärme sanoi naiselle: *te tulette niin kuin Jumala tietämään hyvän ja pahan*" (1 Moos 3:5), ts. teidän ei tarvitse ojentautua Jumalan mukaan. Teistä tulee viisaita itse ratkaisemaan mikä on hyvää mikä paha. Miksi alistuisitte jollekin Jumalalle, kun itse voitte päättää mikä on oikein ja kuinka teidän tulee elää?

Kun kyseessä on *luodut* asiat kuten moottorit, keittiökoneet, elektroniikka, ymmärretään hyvin, että on välttämätöntä seurata *tekijän käsikirjaa*, että ne toimisivat. Mutta nyt saamme oppia, ettei luomakunnalla ole mitään jumalallista tekijää, vaikka se todistaa, että on äärettömästi nerokkaammin tehty kuin mikään kone. Siksi ajatellaan, ettei ole mitään syytä alistua jonkinlaiselle jumalalliselle luomisjärjestykselle. Raamattu hylätään Jumalan opetuksena ja selitetään olevan vanhentunut. "Mies ja nainen" (hepr. zakár ja neqevá, sanatarkasti "mies-sukupuoli ja nais-sukupuoli"), nähdään vain evoluution tuotteena, ei Jumalan hyvänä luomistyönä (vrt 1 Moos 1:27). Kuinka meidän miehinä ja naisina tulee elää ja vallita Jumalan luomakuntaa, sitä ei siis mikään kaikkietävän Luojan käsikirja ratkaise. Ihmiset saavat tehdä omat käsikirjansa mielihalunsa ja makunsa mukaan. Valtio valtion perään päättää aikanamme esim. olevan vanhentunutta, että on vain kaksi sukupuolta ja samoin, että vain yksi mies ja yksi nainen voivat solmia avioliiton, "tulla yhdeksi lihaksi" (1 Moos 2:24) Tarvitaan normikritiikkiä, heteroseksuaalisuus ei saa olla normi.

Mitä sitten tapahtuu, jos halveksii tekijän käsikirjaa? Niin, mitä tapahtuu, kun kyseessä on esim. auto tai erilaiset koneet? Ne menevät pian rikki, toimivat huonosti tai eivät lainkaan. Mitä tapahtuu, kun ihminen halveksii Luojaansa ja hänen käsikirjaansa? Myös ihminen toimii huonosti. Paavali luettelee pitkän rivin katastrofaalisia seurauksia (1:26-31): *häpeälliset himot, naispuolet ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen, miespuolet ovat luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, kelvoton mielenlaatu, sopimattomuutta, vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä, juoruilua, panettelua, vihaa Jumalaa kohtaan, väkivaltaa, tottelemattomuutta vanhempia kohtaan, uskottomuutta, rakkaudettomuutta, laupeudettomuutta.* Ts. juuri sitä mistä joukkoviestinnän välineet päivittäin kertovat. Yhteys Luojan kieltämisen, ja hänen luomisjärjestyksensä kieltämisen välillä on aivan ilmeinen.

Jumalan oikeudenmukainen tuomio

Luojan ja hänen luomisjärjestyksensä kieltäminen on röyhkeä uhma Jumalaa vastaan. "He tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sen kaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät" (1:32). Tarkasti juuri niin kuin luomakunnalla on sen ensimmäinen päivä, tulee myös sen viimeinen päivä, tuomiopäivä. Ettei se vielä ole tullut johtuu "Jumalan suuresta hyvydestä, kärsivällisyydestä ja pitkämielisyydestä". Hän ei tahdo kenenkään syntisen kuolemaa. "Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen" (2:4). "Jumala meidän Vapahtajamme tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden" (1Tim 2:4). Mutta ihmisen sydän on kova ja katumaton (2:5). "Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet" (3:12). Syntiinlankeemus on

kohdannut kaikkia ja saastuttanut jokaisen. "Ei ole Jumalan pelko heidän silmiensä edessä" (3:18).

Mutta Jumalalta on olemassa pelastus. Jeesus sanoi: "Joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, hänellä on iankaikkinen elämä. *Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään*" (Joh.5:24). Jo Daavid profetoi, 1000 vuotta ennen Jeesuksen syntymää: "Meillä on JUMALA joka kuolemasta vapahtaa" (Ps 68:21).

Ilosanoma

Ainoa pelastus Jumalan oikeudenmukaisen vihan alta on Kristus, joka on ottanut sijaisenamme vihan päälleen ja tarjoaa kaikille syntisille oman vanhurskautensa täysin ansiotta vapaana lahjana. "Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat *lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa*" (3:23-24). "Joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi" (4:5). "Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on *rauha Jumalan kanssa* meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta" (5:1). "Samoin kuin yhden ihmisen (Aatamin) lankeemus on koitunut *kaikille ihmisille kadotukseksi*, niin myös yhden ihmisen (sen toisen Aatamin) vanhurskauden teko koituu *kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi*" (5:18). "Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat" (8:1). Galatalaisille Paavali kirjoittaa: "Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. "Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet" (Gal.3:26-27).

Tarvitsemeko vapauttavan tuomion?

Jos kiellämme että Jumala on luonut maailman, silloinhan ei meidän mielestämme ole mitään Luojaa, jota vastaan olisimme rikkoneet. Mihin me sitten tarvitsisimme Pelastajaa, joka on sovittanut synnit, joita emme ole tehneet? Miksi meidät pitäisi sovittaa jonkun kanssa, jota ei ole olemassa? Miksi Kristus olisi ainoa pelastuksemme ja hänen vanhurskautensa lahja, josta iloita? Kristus Pelastajanamme tulee täysin irrelevantiksi, merkityksettömäksi, aivan yhtä hulluksi asiaksi, kuin jos heitettäisimme pelastusrenkaan jollekin, joka ei ole lainkaan hukumassa. Tosin maailmassa on paljon hätää ja kurjuutta, mutta silloin on meidän ihmisten asia yrittää pelastaa maailma.

Siitä on siis suuria seurauksia, jos Jumala selitetään pois maailman Luojana ja Herrana. Ilosanoma maailman Vapahtajasta tulee merkityksettömäksi. Juuri tästä syystä Paavali nostaa esiin kaikkein ensimmäiseksi Raamatun luomisopin ja syntiinlankeemuksen seuraukset, ennen kuin saarnaa evankeliumia Kristuksesta ja hänen pelastusteostaan. Vielä yksi esimerkki: Kun Paavali oli Ateenassa ja näki kreikkalaisten monet jumalien kuvat ja temppeilit, hän aloitti heille puheensa Luojusta ja maailmastamme, vaikka ateenalaiset ensikädessä halusivat kuulla ja puhua siitä, mikä oli uusinta uutta (Apt 17:21ss): "*Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra*, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä. Häntä ei voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken. Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä" (Apt.17:24-26). Sen jälkeen hän tulee tuomiopäivään ja pelastukseen Jeesuksen Kristuksen kautta. "Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja *hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista*" (Apt. 17:31).

Kun raamatullisia totuuksia Jumalan ihmeteista julistetaan (olkoon kyse luomisihmeistä tai pelastusihmeistä), kohtaa tämä julistus sekä uskoa että epäuskoa. "Kuullessaan kuolleitten ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: 'Me tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin'" (Apt.17:32). Kun Paavali myöhemmin oli vankina Roomassa, selitti hän juutalaisten johtajille, miksi hänet oli vangittu ja hän todisti näille aamuvarhaisesta iltaan saakka Jumalan valtakunnasta, "lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, *saadakseen heidät vakuutetuiksi Jeesuksesta*. Niin se sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset eivät uskoneet" (Apt. 28:23-24).

Pilkkaa ja ylenkatsetta

Paavali joutui kohtaamaan paljon pilkkaa, vainoa ja halveksuntaa. Tämän oli Herra ennalta sanonut. Kun Paavali sai kutsunsa Jeesukselta matkallaan Damaskoon - siihen aikaan hän itse oli kristittyjen vainooja - sanoi Herra näyssä Ananiaalle: "Minä tahdon itse näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden" (Apt.9:16). Korinton seurakunnalle Paavali kirjoitti myöhemmin: "Olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut (2Kor 4:8-9). Luther kirjoittaa selityksenä: "Heikko sana on vahvempi kuin perkele ja helvetin portit. Viholliset hyökkäävät kyllä linnoitustamme vastaan. Mutta tulevat kohtaamaan vastustuksen, joka kyllä puristaa hien esiin heidän otsistaan. Heillä ei ole menestystä, sillä he ovat tekemisissä kallion kanssa, jolle he eivät mahda mitään. *Kantakaamme sen tähden oma osamme kärsimykseltämme*". Kolossalaiskirjeessä Paavali kirjoittaa: "*Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne*, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta" (Kol.1:24). Jo vuorisarnassaan oli Jeesus sanonut: "Autuaita olette te, kun ihmiset *minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa*, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä". (Matt 5:11-12).

Pilkkaa ja ylenkatsetta kristityt kohtaavat yhä tänäänkin, myös koululaiset, jotka reagoivat, kun Jeesusta ja Raamatun sanaa vääristetään tai raamatullista luomisuskoa pilkataan ja evoluutiouskoko korotetaan itsestään selvänä totuutena. Myös Jeesusta, Jumalan Poikaa, pilkattiin. Kun hän riippui ristillä meidän hyväksemme, sanotaan: "Ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät päätänsä ja sanoivat: 'Sinä, joka hajotat maahan temppelein ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä.' Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat: 'Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa'". (Matt 27:39-42).

Mitä tulee raamatulliseen luomisuskoon ja siihen mikä on hyvää ja pahaa, on pilkka ja halveksunta pikemminkin lisääntynyt kuin vähentynyt. Jos joku luokkahuoneessa kyseenalaistaa Darwinin kehitysopin ja Paavalin tavoin väittää Jumalan luoneen maailman ihmetekojen kautta, hän joutuu naurunalaiseksi ja pilkatuksi. Samoin käy, jos joku ei osallistu Jumalan luomisjärjestyksen alasajoon, niin kuin yhä enemmän ajassamme tapahtuu, esim. puolustettaessa sellaista, mitä Paavali kutsuu "alentavaksi intohimoksi" ja "luonnottomaksi". Kuka voi nykyään toistaa Paavalin luotteloa Luojan uhmaamisen seurauksista (Room 1:26-31) joutumatta pilkatuksi ja saamatta nimeä homofobinen?

Onko ollut kauan tavallista, että ihmiset melko yleisesti kieltävät, että luomakunnalla on mahtava Luoja? Ei ole. Sillä juutalaisuudelle, kristinuskolle ja islamille on ollut itsestään selvää, että maailmanhistoria on lineaarinen, ts. että se alkaa ensimmäisestä päivästä, kun maailma saa alkunsa Iankaikkisen ihmeteilla, samoin kuin viimeinen päivä, tuomiopäivä,

kun kaikki asetetaan vastuuseen Luojan eteen. Mutta aasialainen filosofia on kauan edustanut toisenlaista näkemystä, nimittäin että maailman historia on kehämäinen. Se muodostuu loputtomasta kiertokulusta, ilman alkua ja ilman loppua. Ainoa pelastus on omien ajatusten ja tekojen kautta vapautua kaikista kiertokulun siteistä. Mitään pelastusta Vapahtajan sijaiskärsimyksen ja lain täyttämisen kautta ei ole; ei juutalaisuudessa ei islamissa eikä aasialaisessa filosofiassa (hindulaisuus, buddhalaisuus, shintolaisuus, ym. ismit).

Ehkä suurin este evankeliumille Jeesuksesta Kristuksesta, ja pelastukselle hänen kauttaan, on se läpilyönti, minkä evoluutio-oppi on saanut yliopistoissa ja kouluissa. Moni käsittää uskon evoluutioon itsestään selvänä tieteellisenä totuutena. Vaikuttaa kuin moni kirkko ei olisi ymmärtänyt, mikä suuri este evoluutio-oppi on kristilliselle uskolle. Niin kuin Paavalin esimerkistä olemme nähneet, että Kristus ja pelastus tulevat täysin käsittämättömiksi ja tarpeettomiksi, jos Luoja poistetaan, syntiinlankeemuksen vakavat seuraukset hylätään ja ns. normikritiikki leimaa Jumalan luomisjärjestyksen sellaiseksi, mitä ei meidän aikanamme voida hyväksyä.

Kirja jonka luulen olevan suureksi avuksi koulunuorisolle, erityisesti yläasteella ja lukiossa, kun heitä pilkataan ja ivataan kristillisen uskonsa tähden, on Johnny Bergmanin viimeinen kirja *Varför tror inte alla på Darwin?* (Miksi eivät kaikki usko Darwiniin?). (Timoteus kustantamo 2020, 191 sivua, vain 95 Rkr. Sen voi tilata Biblicumin kustantamosta).

Seth Erlandsson